

Fig. 48

es. cercului PBP'D (Fig. 48). Putemă considera într'o sferă ori-quote meridiane.

Meridianele se mai duc cercuri mari, quocă ele trecendu prin centrul sferei și au aceeași rădă ca și densa.

b) *Equator*. Equatorul se numește cercul quare imparte sferă în doă părți equală, trecendu prin centrul și fiind perpendicular pe axa sferei; s. es. cercul ABCDE (Fig. 48).

Equatorul se dice cerc mare, quocă rădi sea este egală cu răda sferei;
c) *Paralele*. Paralele se numesc cercurile mici perpendicular pe axa și paralele prin urmare cu equatorul; s. es. cercul abcd (Fig. 48).

Paralelele netrecendu prin centrul imparte sferă în doă părți neequală.

7. Într'o sferă să mai consideră încă ore-quară părți ale suprafeței séle quădrona s'a datu numiri particulare, adiquă: a) zona, b) calota și c) fuzsul sferic.

a) *Zona*. Zona este o parte a suprafeței sferei coprinsă între doă cercuri paraleli; s. es. suprafața coprinsă între ABCD și abcd (Fig. 48).

b) *Calota*. Calotă se numește suprafața determinată de unu cerc paralel; s. es. suprafața Pabcd (Fig. 48).

c) *Fussu sfericu*. Fussu sfericu se numește suprafața sferei coprinsă între doă semi-cercuri mari, quară se taiă după axă; s. es. suprafața PBP'C (Fig. 48).

8. Într'o sferă se consideră asemenea și ore-quară părți solide, quară aui latu numiri particulare, aquestea sunt: a) Segmentul sferic cu doă base, b) segmentul sferic cu o basă, c) sectorul sferic și d) unghete sferice.

a) *Segmentu sfericu cu doă base*. Segmentul cu doă base este partea solidă coprinsă între doă cercuri paralele și învelită de zonă; s. es. solidul co-prinsu între cercurile ABCD și abcd (Fig. 48).

4. Diametrul considerat că fixă se numește axa sferei; s. es. PP' (Fig. 48).

5. Extremităile axei se numește poli s. es. P și P' (Fig. 48) sunt poli sferei.

6. Într'o sferă prin raport la axa sea distin-gem: a) Meridiane, b) equator și c) paralele.

a) *Meridiane*. Meridiane se numește cercurile mari trecendu prin centrul și prin doi poli imparță sferă în doă părți equală; s. es.

es. cercului PBP'D (Fig. 48). Putemă considera într'o sferă ori-quote meridiane.

Meridianele se mai duc cercuri mari, quocă ele trecendu prin centrul sferei și au aceeași rădă ca și densa.

b) *Equator*. Equatorul se numește cercul quare imparte sferă în doă părți equală, trecendu prin centrul și fiind perpendicular pe axa sferei; s. es. cercul ABCDE (Fig. 48).

Equatorul se dice cerc mare, quocă rădi sea este egală cu răda sferei;
c) *Paralele*. Paralele se numesc cercurile mici perpendicular pe axa și paralele prin urmare cu equatorul; s. es. cercul abcd (Fig. 48).

Paralelele netrecendu prin centrul imparte sferă în doă părți neequală.

7. Într'o sferă să mai consideră încă ore-quară părți ale suprafeței séle quădrona s'a datu numiri particulare, adiquă: a) zona, b) calota și c) fuzsul sferic.

a) *Zona*. Zona este o parte a suprafeței sferei coprinsă între doă cercuri paraleli; s. es. suprafața coprinsă între ABCD și abcd (Fig. 48).

b) *Calota*. Calotă se numește suprafața determinată de unu cerc paralel; s. es. suprafața Pabcd (Fig. 48).

c) *Fussu sfericu*. Fussu sfericu se numește suprafața sferei coprinsă între doă semi-cercuri mari, quară se taiă după axă; s. es. suprafața PBP'C (Fig. 48).

8. Într'o sferă se consideră asemenea și ore-quară părți solide, quară aui latu numiri particulare, aquestea sunt: a) Segmentul sferic cu doă base, b) segmentul sferic cu o basă, c) sectorul sferic și d) unghete sferice.

a) *Segmentu sfericu cu doă base*. Segmentul cu doă base este partea solidă coprinsă între doă cercuri paralele și învelită de zonă; s. es. solidul co-prinsu între cercurile ABCD și abcd (Fig. 48).